

“அரசியலை அதன் தோற்றத்தில் அல்ல, அதன் உள்ளடக்கத்தில் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்” என்ற மதேமயைக கஃற்று ஓன்று உண்டு. கொலகை களத்திற்கு கருணை இல்லம் என்று பெயரிடுவார்கள். சித்தரவதமுகாமிற்கு அன்பு மாடம் என்று பெயரிடுவார்கள். சிறைச்சாலகை கு தர்மசாலகை என்று பெயரிடுவார்கள். என்பதையொத்த தீர்க்கதரிசனம் 1940களின் பிற்பகுதியில் உரகை கபட்டிருக்கின்றது. குறிப்பாக ஜோர்ஜ் ஓவல் எழுதிய “1984” என்ற தலைப்பிலான கருத்துருவ நாவல் இதற்கு சிறந்த உதாரணம். இந்தவகையில் தமிழின அழிப்பிற்கு “நல்லிணக்கம்” என்று பெயரிட்டுள்ளார்கள் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

இலங்கை அரசியலில் இலங்கையர் தசீயவாதம், இனஐக்கியம், நல்லிணக்கம் என்பன தோல்வி அடந்தாவிட்டமகை கான வரலாற்றுச் சின்னமாக எஸ். ஹனடி பரீன பநாயகம் விளங்குகிறார். காலனிய ஆதிக க எதிர்ப்பு, இலங்கையர் தசீயவாதம், பரீண பொறுப்பாட்சி, சமீக சமத்தவம் என்பன இவர் முன்வதைத் அரசியல் கொள்கைகளாகும். 1931ஆம் நடமைறுகை கு வந்த டனொமர் அரசியல் யாப்பு மறேபடி கஃறப்பட்டதான பரீண பொறுப்பாட்சியை வழங்கவில்லை என்று கஃறி அந்த யாப்பின் கீழான மதலாவது பொதுத் தரே தலை (1931) முன்னின்று பகிஷ் கரித்த முன்னணித் தலைவர்களில் எஸ். ஹனடி பரீன பநாயகம் மதன மயானவர்.

இத்தரே தல் பகிஷ் கரிப்பு பற்றிய அழைப்பிற்கு அப்போது தனெனிலங்கையில் காணப்பட்ட அனதைது முன்னணிச் சிங்களத் தலைவர்களும் வரவறேபும் ஆதரவும் அளித்திருந்தனர். ஆனால் யாழ்ப்பாண குடாநாட்டின் நான்கு தொகுதிகளிலும் தரே தல் வறெறிகரமாக பகிஷ் கரிக கபட்ட போது அதில் எந்தொரு சிங்களத் தலைவரும் தமது பகுதிகளில் பகிஷ் கரிப்பை மறே கொள்ளவில்லை. ஆனால் அக்காலத்தில் பகிஷ் கரிப்பு பற்றி சிங்களத் தலைவர்கள் வரவறேறு வாழ்த்தத் தவறவில்லை. குறிப்பாக அப்போது மிகப்பெயர் பெற்ற சிங்கள அரசியல் தலைவர்களில் ஒருவரான திரு. பிலிப் குணவரத்தன லண்டனில் இருந்து Searchlight, 20-27.6.1931 என்ற பத்திரிகைக்கு எழுதிய கடிதம் பின்வருமாறு அமரைத்தது. “கடந்த சில வருடங்களாக இலங்கையில் யாழ்ப்பாண காங்கிரஸ் மட்டுமே அரசியல் விவகேத்தை வளிப்படுத்திய அமைப்பாகும். யாழ்ப்பாணம் இப்பொழுது வழிகாட்டியுள்ளது. நாட்டின் சூதந் திரத்திற்காக முழக்கம் செய்யுமாறு அவர்கள் தமது தலைவர்கள்கு கடும் அழுத்தம் கொடுத்துள்ளனர். அது பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்திலிருந்து உடனடியாக முழுமயான சூதந் திரம் பெறுவதற்கான அழுத்தமாகும். எப்போதும் உச்சமான துணிச்சலை வளிப்படுத்தும் சிங்களவர்கள்

Written by - ம. திருநாவுக் கரசு -

Tuesday, 06 June 2017 07:08 - Last Updated Tuesday, 06 June 2017 07:13

அதனை புரிந்துகொண்டு பின்பற்றுவார்களா. ஒரு பிரமாண்டமான போராட்டத்தை நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். தரேதல்களை பகிஷ்கரிப்பது என்பது ஒரு சமிஞ்சை மட்டுமே."

மறேபடி தரேதல் பகிஷ்கரிப்பு பற்றி சிலோன் டெய்லி நியூஸ் 4-5-1931 பத்திரிகை எழுதிய ஆசிரியர் தலையங்கத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. யாழ்ப்பாணத்தில் பொதுமக்களின் அபிப்பிராயமானது சக்திவாய்ந்ததாகும். ஆதனை எதிர்ப்பவர்கள் அழிந்து போவார்கள். என்றமே பலமான அரசியலமைதன்கத்தே கொண்டுள்ளதாகிய யாழ்ப்பாணம் தனது பிரஜைகள் எந்தொரு நெருக்கடியையும் எதிர்கொள்வதற்கான பொதுநல மனப்பாங்கு உள்ளவர்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்கு உறுதிப்பிண்டு நிற்கின்றது.

தரேதல் பகிஷ்கரிப்பை ஆதரித்து அகில இலங்கை லிபரல் லீக்தனது ஆதரவைத் தெரிவித்தது. பிரான்சிஸ் டிசொய்ஸா, ஈ.டபுளயி.பரேரோ, ரி.பி.ஜயொ ஆகிய தலைவர்கள் கபட்டாக அனுப்பிய தந்தியில் தெரிவித்ததாவது:-

அற்புதமான சாதனை படத்தைத்தையிட்டு யாழ்ப்பாணத்தை மனமார வாழ்த்துகிறோம். இங்கே தன்னிலைக்கையில் அவ்வாறு செய்யத் தவறியமையானது சிறிதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாததும் விமர்சனத்திற்குரியதுமாகும்." {சிலோன் டெய்லி நியூஸ் 6-5-1931}

இவ்வாறு எஸ். ஹண்டி பரேனப்நாயகம் முன்னின்று தலமைதாங்கி அரங்கேற்றிய தரேதல் பகிஷ்கரிப்பை சிங்களத் தலைவர்கள் முதலில் வரவேற்றிருந்தனர் என்பதே உண்மையாகும். ஆனால் பின்பு இந்த உண்மையைக் குறைக்க மறேபடி பகிஷ்கரிப்பை மறேகொண்டமையானது தமிழினவாதத் தன்மை கொண்டதென்றும் அது வகுப்புவாத நோக்கில் மறேகொள்ளப்பட்ட ஒன்றென்றும் அதற்கு இனவாத சாயத்தை சிங்களத் தலைவர்கள் பிசத்தொடங்கினர். இதன் மூலம் எஸ். ஹண்டி பரேனப்நாயகத்தையும் ஒரு வகுப்புவாதியாக சித்தரித்தனர்.

இதுபற்றி எஸ். ஹண்டி பரேனப்நாயகம் குறிப்பிடுகையில்:- "பல பொறுப்புவாய்ந்த சிங்களத் தலைவர்கள் பகிஷ்கரிப்பு மற்றும் அதன் பொருட்டு எடுக்கப்பட்ட தீர்மானத்திற்கு விடாப்பிடியாக இனவாத அர்த்தம் கற்பித்து வந்துள்ளனர். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் ஒரு மாநாட்டில் காலஞ்சென்ற முன்னாள் பிரதமர் எஸ்.டபுளயி.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக காவும் நான் சந்தித்தபோது பகிஷ்கரிப்பு நடவடிக் கை இனவாத நோக்கங்களினால் உந்தப்பட்டதென என்னிடம் அவர் கற்றியவளே அதை அப்படியல்ல என நான் மறுத்தது ஞாபகமாக இருக்கிறது.

அண்மையில் திரு. எச்.எ.ஜே. ஹலுஹல்ல எழுதிய விஜயவர்த்தன வாழ்க்கை வரலாற்று நூலில் அதே பழியை சமுத்தியுள்ளார். எமது வாழ்க்கை வரலாற்றையும் ஒரு ஐக்கியப்பட்ட சூதந் திரமான இலங்கை என்ற இலட்சியத்திற்கு நாங்கள் இடையறாது அர்ப்பணித்து நின்றதற்காக கொடுத்த விலையையும் கணக்கில் எடுத்துதால் எவராலுமே அவ்வாறான கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது.

டொனமீர் சீர்த்திருத்தங்கள் முழுமையான சூதந் திரத்திற்கு முழுமையான சூதந் திரத்திற்கு மிகவும் குறைவாய் இருந்ததன் காரணமாகவே பகிஷ்கரிப்பு இயக்கம் முடக்கிவிடப்பட்டது." [A Tribute to C. Sundaralingam, the Skanda, April 1966. இவ்வை பற்றிய விவரங்களை "யாழ்ப்பாணம் இளஞ்சூர் காங்கிரஸ்" என்ற தலைப்பில் சீலன்

ஊர் காமர் எழுதிய தமிழ் , ஆங்கில நூல்களில் காணலாம் .}

எஸ் . ஹன் டி பரீன பநாயகம் ஓர் தமிழ்த் தசீயவாதியல்ல. அவர் ஓர் இலங்கையர் தசீயவாதி. அவர் தன் வாழ்நாளில் ஓர்போதும் தமிழ்த் தசீயக் கட்சிகளோடு தன்னை அடையாங்காட்டிக் கொண்டவரோ அல்லது இணைந்து செயற்பட்டவரோ அல்லர் . அவர் ஈழத் தமிழர் பிரச்சனையை அடிப்படையில் ஓர் தசீய இனப் பிரச்சனையாக புரிந்து கொண்டதவிடவும் ஓர் மொழிப் பிரச்சனையாகவே அதிகம் புரிந்திருந்தார் எனத் தெரிகிறது.

அவர் மொழி சமத்துவத்திற்காக விட்டுக் கொடுப்பின்றி போராடியவர் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இனஐக்கியத்துடன் கட்டிய இலங்கையர் தசீயவாதம் தான் அவரது ஆத்மாவாக இருந்தது. இறுதிவரையும் அவர் அப்படித்தான் செயற்பட்டார் . ஆனால் சிங்களத் தலைவர்கள் அப்படிப்பட்ட ஓர் நல்லிணக்க கொள்கையுடன் செயற்பட்ட ஓர் தமிழ் அரசியல் தலைவரை இனவாதியாக சித்தரித்தமை என்பது இனஐக்கியம் , நல்லிணக்கம் என்பன ஓர்போதும் சாதியமில்லை என்பதற்கான ஓர் நின்வைச்சின்னமாக அவரை வரலாற்றில் நிறுத்தியிருக்கிறது.

இதன் பின் தமிழ் மக்களின் தலைவராய் திகழ்ந்த திரு. ஜி.ஜி.பொன்னம்பலம் சிங்களத் தலைவர்களோடு நல்லிணக்க அரசியலில் ஈடுபட்டார் . சூதந் திர இலங்கையின் மூதலாவது அரசாங்கத்தில் அகில இலங்கை தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைவர் திரு, ஜி.ஜி. பொன்னம்பலம் ஓர் அங்கமாக இணைந்து கொண்டார் .

ஆனால் எத்தகைய நல்லிணக்கங்களும் அப்பால் பிரதமர் டி.எஸ் .செனநாயக்கின் அழிப்பு வாதக் கொள்கையைத் தெளிவாக முன்னெடுக்கத் தவறவில்லை. டி.எஸ் .செனநாயக்கின் மரணத்ததைத் தொடர்ந்து பதவிக் குவந்த டட்டி செனநாயக்க மற்றும் சரீ .ஜோன் கொத்தலாவல அரசாங்கங்களோடு பொன்னம்பலம் இணைந்து நல்லிணக்க அரசியலை மறே கொண்டார் . ஆனால் மறே படிமீன்று பிரதமர்களையும் உள்ளடக்கிய ஓன்பது ஆண்டுகால ஆட்சிக் காலத்தில் நல்லிணக்கம் தோல்வியுற்று இனஓடுக்குமுறை வறெறிவாகை சட்டியது.

தமிழர் பகுதிகளில் சிங்களக் குடியிறேறும் , மலையை தமிழர்கள் கிண்டி யுரிமை, வாக குரிமை என்பனவற்றை பறித்தமை, களனி மாநாட்டின் மீலம் ;; (1955) தனிச் சிங்கள சட்டத்துக்கான தீர்மானத்ததை ஐதகே நிறவைறேறியமை என்பன இனநல்லிணக்கத்திற்கு எதிரான சிங்களத் தலைவர்களின் அரசியலை பறசாற்றி நிற்கின்றது.

மறே படி காலத்தில் தமிழ்க் காங்கிரஸ் மட்டுமன்றி வறே தமிழ்த் தலைவர்களும் ஐக்கிய தசீயக் கட்சியுடன் இணைந்து அமைச்சரவையில் பங்குவகித்து தமது நல்லிணக்கத்ததை வறெறிபட்டுத்தியிருக்கிறார்கள் . ஆனாலும் அவற்றையெல்லாம் மீறி ஐக்கிய தசீயக் கட்சி இனவாதத்ததை தெளிவாக முன்னெடுத்துத்தது.

1965ஆம் ஆண்டு திரு, எஸ் .ஏ.வி. செல்வநாயகம் தலைமையிலான தமிழரசுக் கட்சி ஐக்கிய தசீயக் கட்சியோடு கட்டடரசாங்கம் அமத்தது இன நல்லிணக்கத்திற்கான அனத்தது கதவர்களையும் திறந்து செயற்பட்டது. ஆனால் தன் பதவிக் காலத்ததை தக்கவகைக்கும் வரை தமிழர்க் கட்சியுடன் காலபோக உறவகைக் கொண்டிருந்த ஐதகே அனத்ததுவகை நல்லிணக்கங்களும் மாறாகவே செயற்பட்டது.

Written by - மு. திருநாவுக்கரசு -

Tuesday, 06 June 2017 07:08 - Last Updated Tuesday, 06 June 2017 07:13

இவ்வகையில் தமிழ்த் தலைவர்களிடம் இணைந்து நல்லிணக்கத்தை நிரூபிக்க முடியாதுபோன சிங்கள ஆட்சியாளர்களிடம் இருந்து “நல்லிணக்கத்தை” எவ்வகையிலும் எதிர்பார்க்க முடியாது.

அடுத்து அமிர்தலிங்கம் காலம் இங்கு நோக்கத்தக்கது. ஜெவர்த்தன 1977ஆம் ஆண்டு யுலமைமாதம் பதவிக் குவந்ததும் ஓக்ட்ஸ் மாதம் தமிழருக்கு எதிரான ஒரு பார்ய இனப்படுகொலை கலவரத்தை அரங்கேற்றிக் காட்டினார்.

ஓக்ட்ஸ் 16ஆம் தேதி இனப்படுகொலை கலகம் வெடித்துவிட்டது. அன்று மாலையிலங்கை வானொலியில் அப்போது பிரதமராக இருந்த ஜே.ஆர். ஜெவர்த்தன நாட்டும் மக்களுக்கு உரையிழைத்தினார். எங்கும் சிங்கள காதையர்களினால் தமிழர்கள் அழிக்கப்படும் நிலை ஆரம்பமாகிவிட்ட வளையேது.

“போர் என்றால் போர், சமாதானம் என்றால் சமாதானம்” என்ற போர் அறகைவலையானொலி வாயிலாக தமிழ் மக்களைய நோக்கி விடுத்தார். அதவேளையே அந்த அறகைவலையானது தமிழ் மக்களைய அழிப்பதற்கான சிங்கள மக்களுக்கு விடப்பட்ட ஆணையாகவும் அமையுந்தது. இதன் பின்புதான் இனப்படுகொலை கலகம் மலேும் உக்கிரமடையுந்தது என்பது உண்மை.

பீரங்கிக் கப்பலுடன் நின்ற டச்சு கடற்படையுத் தளபதிக் கு எதிராக கண்டி மன்னன் விமலதர்ம சூரியன் விடுத்த “போர் என்றால் போர், சமாதானம் என்றால் சமாதானம்” என்ற அந்த அறகைவலையுத் தான் அப்பாவித் தமிழ் மக்களைய நோக்கி அன்றைய பிரதமர் ஜெயவர்த்தன 1977ஆம் ஆண்டு விடுத்தார்.

இப்படிப்பட்ட இனப்படுகொலையையைய நடாத்திய, அதனைய ஊக்குவித்து ஜெயவர்த்தனவுடன் தமிழர் ஐக்கிய விடுதலையக் கட்டினித் தலையவர் அமிர்தலிங்கம் 1979ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1982ஆம் ஆண்டு முடியும் வரையகையே துதன் நல்லிணக்கத்தைக் காட்டினார். குறிப்பாக அன்றைய ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜெவர்த்தனவும், பிரதமர் பிரமேதாஸாவும் கட்டெடுக் கொண்டதற்கு இணங்க 1982ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தரே தலில் ஜே.ஆர். வெற்றி பெறுவதற்கு வாய்ப்பாக அந்த ஜனாதிபதித் தரே தலைய தமிழ் மக்கள் பகிஷ் கரித்து அதன் மலம் அவரையீண்டும் ஜனாதிபதியாக ஆக்கியதற்கான தமது பக்க நல்லிணக்கத்தை அமிர்தலிங்கம் நிரூபிக்கத் தவறவில்லை.

ஆனால் மீண்டும் தரே தலில் வெற்றி பெற்ற பின்பு மூழ் அளவில் இராணுவ பரிமாணம் கொண்ட தமிழின ஓடுக்குமுறையைய ஜெயவர்த்தன தீ விரமாக முன்னெடுத்தார் என்பதையே உண்மையான அரசியல் வரலாறாக அமையுந்தது. இதனைய மிக நுணுக்கமாக புரிந்து கொள்வதற்கு ஏதுவாக இலங்கையர் தசேயம் ஒன்றுபட்ட இலங்கைய, இன ஐக்கியம் என்பனவற்றின் மீது தீ விரமான பற்று வையது செயற்பட்டு இறுதியில் சிங்களத் தலையவர்களையே இனவாதியனைய மகூடம் சட்டப்பட்ட கண்டிப்பரேின பநாயகத்தின் அரசியல் தலால் வியைய சரிவர மதிப்பீடு செய்வதன் மலம் அதன் பின்பு நிகழ்ந்த மறேப்பி அரசியலுக்கான புரிதலையும இனிமலே நிகழப்படுகும் அரசியலுக்கான புரிதலையும பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

வரலாறானது சமூக இரத்தலூட்டத்தை அடையாளங்காட்டவல்ல ஓர் உயிரலூட்டம் கொண்ட அறிவியலாகும். இலங்கையின் வரலாற்று உள்ளடக்கத்தை புரிந்து

Written by - ம. திருநாவுக்கரசு -

Tuesday, 06 June 2017 07:08 - Last Updated Tuesday, 06 June 2017 07:13

கொள்ளாமல் இனப்பிரச்சனையைப் பூரித்துக்கொள்ள முடியாது. இந்த வகையில் சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் தனிவிசேட இயல்புகளைப் பூரித்துக்கொள்ள ஒருசில புள்ளிகளே போதுமானது.

மலேதைத் தசே கல்வி கற்றிருந்த கிறிஸ்தவரான எஸ்.டபுளயி.ஆர்.பி. பண்டாரநாயக்க திடீரென டொனமீர் பௌத்தரானார். இது ஒரு விபத்தல்ல. ஒரு வரலாற்றுப் போக்கின் கருகாட்பி. பண்டாரநாயக்கவின் பாதையில் கிறிஸ்தவத்தை தழுவியிருந்த சிங்களத் தலைவர்கள் பௌத்தர்களாக மதம் மாறும் படலம் மலேழைந்தது.

சனநாயகக் குடும்பத்தவர்கள் சரே.ஜோன் கொத்தலாவல குடும்பத்தவர்கள், ஜெயவர்த்தன குடும்பத்தவர்கள் என இவர்கள் அனைவர்களினது பெயர்களுக்கும் முன்னால் உள்ள மதவழிபாடுகள் கிறிஸ்தவ பெயர்களைக் குறிப்பனவாக இருப்பது கவனத்திற்குரியது.

ஆதியில் பௌத்தம், பாதியில் கிறிஸ்தவம், அரசியல் வீதியில் மீண்டும் பௌத்தம் என உரத்திரியும் சிங்களத் தலைவர்களின் வரலாற்றுப் பார்த்தால் இந்த மாற்றங்கள் எதுவும் வறும் விபத்தானவையல்ல. மாறாக சிங்கள-பௌத்த இன உணர்வு உள்ள வரலாற்றுப் போக்கின் வளிப்பாட்களாகும். இது ஏனைய இனங்களும் குறிப்பான உணர்வுகளுக்கான விளைநிலமாகவும் காட்சியளிக்கிறது.

7 பிரதமர்களின் செயலாளராக இருந்த பிரட்மன் வீரக்கோன் தனது பதவிக் கால அனுபவம் பற்றி எழுதிய நூலில் பண்டாரநாயக்கவைப் பற்றிய குறிப்பு மிகவும் முக்கியமானது. அவர் வீட்டுக் வளியே வளேளை வேட்டியும், வளேளை தேசிய ஆடையுமென வளேளையும் வளேளையுமாக தயி பௌத்த வடிவில் காட்சியளிப்பார். ஆனால் வீட்டில் அவர் ஆங்கிலப் பாணியில் நீண்ட கால சட்டை அணிந்திருப்பதுடன் மலேதைத் தசே பாணியிலான உணவு மற்றும் பழக்க வழக்கங்கள் என பனவற்றையே கொண்டிருந்தார் என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்கு ஒருவகை கபடம் இருப்பதைக் காணலாம். இந்த கபடம் முழுநீள அரசியலிலும் இருக்கிறது. இதனைப் பூரித்துக் கொண்டால் இனஐக்கியம், நல்லிணக்கம் பற்றிய சிங்களத் தலைவர்களின் பச்சைக் கும் அவர்களது நடமாடும் கும் உள்ள வேறுபாட்டை பண்டாரநாயக்கவின் வீட்டுக் குள்ளும், வீட்டுக் கு வளியேயுமான இரட்டைத் தனமான கபடத்திலிருந்து பூரித்துக் கொள்ளலாம். எனவே நல்லிணக்கம் என்று சிங்களத் தலைவர்கள் கிறிஸ்தவமே மறைபடி கபட அரசியலின் மத தாய்ப்பான உதாரணமாகும்.

காந்தியவாதியான ஹண்டி பரேன் மநாயகத்தின் இன நல்லிணக்க அரசியலை சிங்களத் தலைவர்கள் தோற்கடித்ததுபோல மாரக் சியவாதியான திரு.என். சண்முகதாசனின் வர்க்கப் போராட்டத்தின் அடிப்படையிலான இனஐக்கிய அரசியலையும் சிங்களத் தலைவர்கள் இலகுவாக தோற்கடித்தனர். இருதலைவர்களும் இருமுனைப்பட்ட அரசியல் வழிமுறையைக் கொண்டவர்கள். ஆனால் இருவரும் இனஐக்கியம், இலங்கையர் தேசியம் என பதில் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டவர்கள். இருவரின் தோல்வியும் இனஐக்கியம், நல்லிணக்கம் என பனவற்றிற கான கடந்தகால, நிகழ்கால, எதிர்கால தோல்விகளுக்கான குறியீடாக உள்ளது. மறைபடி இருவருக்கும் இடையில் இன்னொரு சுவையான ஒற்றுமையுண்டு. காந்திய வழியில் நம்பிக்கை கொண்டவரும், அதற்கு விசுவாசமாக அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டவருமான ஹண்டி பரேன் மநாயகம் தான் ஈழத் தமிழர்கள் மத்தியிலிருந்த தீண்டாமக்கை குறிப்பான போராட்டத்தின் தொடக்கப் புள்ளி. 1926ஆம் ஆண்டு கீரிமலை நகலுலே வரத்தில் மறைபடி இளைஞர் காங்கிரஸ்

Written by - ம. திருநாவுக் கரசு -

Tuesday, 06 June 2017 07:08 - Last Updated Tuesday, 06 June 2017 07:13

மறே கொண்ட தீண்டாமகைக்கு எதிரான சமந் தி போசனமே இலங்கை வரலாற்றில் இந் தவகையில் குறிப்பிடக் கூடிய முதலாவது போராட்டமாகும். தீண்டாமகைக்கு எதிரான இந் த சமந் தி போசன போராட்டத்தையே மநாயகம் ஆரம்பித் திருந் தாலும் அவர் அதில் வறெறி பறெறிருக்கவில்லை. ஆனால் மாரக் சியவாதியான திரு, என. சண்முகதாசன் 1960களின் பிற்பகுதியில் தீண்டாமகைக்கு எதிரான போராட்டத்தில் முதன்மையான பங்குவகித்தார். இதில் சிறுபான்மையைத் தமிழர் மகாசபை, மொஸ்கோ கம்யூனிஸ்டுக்கள், சீன கம்யூனிஸ்டுக்கள் என பலதரப்பட்டோர் உறுதியுடன் போராடினர். இதில் சண்முகதாசனின் பங்கு முக்கியமானது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்போராட்டத்தின் வாயிலாக தீண்டாமகை முற்றிலும் ஒழிக்கப்பட்டது ஒரு பரம வரலாற்றுச் சாதனையாகும். இதில் தமிழ் ததேசியத்தையே மன்னிந்து தியகட்கிகள் கண்டதுபொதுக்கு போராடினார்கள் தவிர உண்மையான பங்களிப்பு அவர்களுக்கு இல்லை. சண்முகதாசன் ஒரு தமிழ் ததேசியவாதியல்ல. அவர் தமிழ் ததேசியவாத நோக்கத்தோடு அப்போராட்டத்தை அவர் மன்னெடுக்கவும் இல்லை. ஆனால் தீண்டாமகை ஒழிக்கப்பட்டமையானது தமிழ் ததேசியவாதத்திற்கான ஒரு மிகச் சிறந்த பங்களிப்பு என்பதில் சந்தேகமில்லை.

இங்கு காந்தியவாதி பரேன் மநாயகம் தீண்டாமகைகான போராட்டத்தை 1920களில் ஆரம்பிக்க மாரக் சியவாதி சண்முகதாசன் 1960களில் அதை நிறைவேற்றி வைத்தார். இவரும் தமிழ் ததேசியவாதிகள் அல்லர் என்பது மீண்டும் அழுத்திக் கூறப்பட வேண்டியதாகும். ஆனால் இந் த இருபரம தலைவர்களையும் சிங்களத் தலைவர்கள் வகை சூலமாகத் தோற்கடித் திருக்கிறார்கள்.

சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவராக திரு, என. சண்முகதாசன் இருந்தார். அப்போது இளஞர் அணித் தலைவராக ரோகண விஜயேவீர இருந்தார். ஆனால் தமிழ் ததலைவனின் கீழ் இருக்க விரும்பாத விஜயேவீர இளஞர் அணியை அப்படியே பிரித்துக் கொண்டோடு ஜே.வி.பி.யை உருவாக்கினார். அப்போது அவர் தான் கூறிய "புரட்சியில்" தமிழர்களையே இணக்கவில்லை என்பதுமட்டுமல்ல. தமிழர்களையே இந் திய விஸ்தரிப்புவாதத்தின் கையாட்களாகவும் சித்தரித்தார்.

இனங்கள் இணைந்த வர்க்கப் போராட்டத்திற்கு தமிழன் தலைவனாக இருப்பதை சிங்கள இளஞர்கள் விரும்பவில்லை என்பதே நடமையாகும். இதன் பின்பு சண்முகதாசனின் கட்சியை மரணமடந்தது என்பது வறேுகதையே. எப்படியாயினும் இந் த நல்லிணக்கத்தின் மீதும், ததேசிய ஐக்கியத்தின் மீதும் விசுவாசம் கொண்டு உண்மையாகவே செயற்பட்ட இருமனையினரான பரேன் மநாயகமும், சண்முகதாசனும் தோற்கடிக்கப்பட்டமையே இனஐக்கியம், நல்லிணக்கம் ஒருபோதும் இலங்கையில் சாதியமாகாது என்பதை குறிப்பதுடன் தமிழ் ததேசியத்திற்குத் தலைமைத்தாங்கிய பொன்னம்பலம், சிலை வநாயகம், அமிர்தலிங்கம் போன்றோரின் நல்லிணக்கமும் பரிதாபகரமான தோற்கடிக்கப்பட்ட வரலாற்றில் இருந்து இன்றைய தமிழ் ததலைவர்கள் பாடம் கற்கப் போகிறார்கள் இல்லையா என்பதே பிரதான கேள்வியாகும்.

"காணாமற் போனோர் தொடர்பாக ஒருபோதும் விசாரணை நடத்த முடியாது" என்று மிகத் திட்டவாட்டமாக வடமாகாண ஆளுநர் இவ்வாரம் அறிவித் திருக்கும் நிலையில் இரண்டரைய ஆண்டுகால நல்லிணக்கத்தின் கபடம் அப்பட்டமாய் காட்சியளிக்கிறது. காணாமல் ஆகக் கூடியோர் இல்லை என்பது ஒரு பிரச்சனையே அதற்காக அது தொடர்பு யாரை மீதும் விசாரணை நடப்பறெ மாட்டாது என்பது இன்னொரு பிரச்சனையே. இது காணாமல் ஆகக் கூடியோருக்கான விசாரணை பற்றிய "நல்லிணக்கத்தின்" தலை விமட்டுமல்ல.

Written by - ம. திருநாவுக் கரசு -

Tuesday, 06 June 2017 07:08 - Last Updated Tuesday, 06 June 2017 07:13

இனிமலே வரப்போகும் அனதைத் து தலோல்விகளூக் குமான கட்டியமுங்கட்ட.
அப்படியினெறால் இந்த நல்லிணக்க அரசியல் தலோல்விகளூக் க யார் பொறுப்பறேகப்
பலாவது?

வறெறி மீ து உரிமலை ககோருவதலைவிட, தலோல்விக் கான பொறுப்பலை ஏற ;பதியலயே ஓரு
தலைவலின கணணியம் தங்கியிருக்கிறது. நல்லாட்சி, நல்லிணக்கதின் பரோல் அரசியல்
பாலவைத திற்குள் தள்ளப்பட் டுள்ள தமிழ் மக்கலின அடுத்த கட்ட நிலலை என்ன?

"நல்லிணக்கம் வடக்கில் இருந்தலல்ல, அது தறெகில் இருந்துதான் வரவணெட்டும்."
வடமாகாண மதுலமைச்சர் திரு. விக்னலேஸ் வரன் .

000000000000 : A. Majuran <majura24@gmail.com>